

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὰ χειρόγραφα
δὲν ἐπιστρέφονται

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διὰ τὸ Ἐρωτεοικὸν Δρ. 5.—

Διὰ τὸ Βέζωτεοικὸν » 8.—

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδος Κόρακα

Διευθυντής καὶ Υπεύθυνος
ΜΙΝΩΣ Α. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΣ

Τιμὴ φύλακον ΙΘ Λεπτὰ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

(Συνάγεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὰ σημεῖα λέγω ταῦτα τῶν ἔργαλείων καὶ νῦν ἔτι εἰσὶ καταφανῆ εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ ὄροφου τοῦ εἰρημένου σπηλαίου τῆς Ἀγίας Ειρήνης κειμένῳ ἐν τῷ ἀλσεῖ τοῦ Διός. Τὸ ἀλσος τοῦτο τοῦ Διός διήκει μέχρι τοῦ ὄρους τοῦ Διός «Γιούκτα» εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ πρὸς μετημέριαν κείται καὶ ἡ κωμόπολις Ἀρχάναι· μεταξὺ δὲ Ἀρχανῶν καὶ τῆς πόλεως Κνωσσοῦ, κείται ἐπ' ἀριστερᾷ τῷ κατερχομένῳ ἐξ Ἀρχανῶν τῷ προάστειον τῆς Κνωσσοῦ Θεναί(1), περὶ ὧν μνείαν ποιεῖται ὁ Καλλήμαχος. Τὸ ὄρος τοῦ Διός κείται ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ἐπαρχίας Τεμένους μεταξὺ δύο ποταμῶν τοῦ ποταμοῦ Αμνηστοῦ πρὸς ἀνατολὰς καὶ τοῦ ποταμοῦ Τρίτωνος(2) πρὸς δυσμάς (νῦν Γιόρυρο). Ἐκ τοῦ «Ορούς τοῦ Διὸς» εἰς δύο ποταμούς Καίρατος(3) πρὸς τὴν πόλιν Κνωσσόν, διήκων καὶ διλοντὸ μῆκος τοῦ ἵερου τοῦ Διὸς ἀλσους(4) σημεῖα καταφανῆ πείθουσιν ἡμᾶς ὅτι ἔκει που ὑπὸ τὰς ὑπωρείας τοῦ «Ορούς τοῦ Διός» κείται ὁ περίφημος ἀρχαιότατος Ναὸς τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος, ἐξ οὗ ὅρμηθέντες δύο ἱερεῖς Κρῆτες, διαπεράιωθέντες κατὰ τὴν παράδοσιν διὰ Δελφίνος, ἰδρυσαν τὸν ἐν Δελφοῖς Ναόν. Τὰ σημεῖα ταῦτα εἰσὶ τὰ ἔξης : πρὸς βορράν τῆς κωμοπόλεως Ἀρχανῶν ὑπάρχει τεῖχος μῆκους μ. 500 πάχος μ.

(1) (Καλλήμαχος Ύμνος Α').

«Ἐντε Θεναὶ απέλειπεν, ἐπὶ Κνωσσοῦ φέρουσα
» Ζεῦ Πάτερ, ἡ νύμφη σε (Θεναὶ δ' ἔσαν ἔγγυθι Κνωσσοῦ)
» Τούτοις τοι πέσετε δαιμόνον ἀπ' ὅμφαλός τοι ἔνθει γένετο
» Ομφάλιον μετέπειτα πέδον καλέσουσι Κύδωνες. (Στέφανος) Ομφάλιον τέπος Κρήτης πλησίον Θεγγάνη καὶ
Κνωσσοῦ.

(2) Διοδώρου βιβλ. Ε'.

«Φερουμένου μὲν γάρ ὑπὸ τῶν Κουρήτων αὐτοῦ (τοῦ Διὸς)
» γηπίου, φασὶν ἀποπεσεῖν τὸν ὅμφαλόν περὶ τοὺς ποταμοὺς
» τὸν καλούμενον Τρίτωνα· καὶ τὸ χωρίον καὶ τοῦτο τὸ
» καθιερωθέν, ἀπὸ τοῦ τέτες συμβάντος, ὅμφαλὸν προσαγο-
» ρευθῆναι, καὶ τὸ προκειμένον πεδίον ὄμοιως Ομφάλιον.

(3) (Καλλήμαχος) Χαῖρε δέ Καίρατος ποταμος μέγα.

(4) Καλλημάχου Σχολιαστῆς Θεραὶ πόλις καὶ ἀλσος.

1.20 ωκοδομημένον διὰ μεγάλων ὅγκοις θινῶν ἄνευ συνδετικῆς ς ς, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ὑπάρχουν πέριξ τοῦ δροπεδίου αὐτοῦ, Κυκλώπεια Τείχη, ὑπάρχει δὲ καὶ φάραγξ ὄνομαζομένη «Μυριστή» διότι φαίνεται εἰς τινὰς ἐποχὰς τοῦ ἔπους ἡ φάραγξ αὐτὴ ἀναδίδει ἀναθυμιάσεις ὑφαιστιογενεῖς, κατὰ δὲ τὸν μεγάλον σειτρὸν τοῦ 1856 ἐτούτης ἡ γῆ καὶ ἀσφαλτος ἀνεφάνη ἐν τῷ χάσματι· ἴδους λοιπὸν σημεῖα δροια τοῦ ἐν Δελφοῖς Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔνθα ἡ Πυθία ἐχρησιμοδότει ἐπὶ τρίποδος (δραπαυταν.) ἐν τῇ ἀναπεμποῦσῃ ἀναθυμιάσεις ὅμοιας ἐν τῇ ἐν Δελφοῖς φάραγγι. Ἐκ τοῦ ὄρους τούτου ὑδρεύεται νῦν ἡ πόλις τοῦ Ηρακλείου. Τὸ ὄνομα τῆς Επαρχίας Τεμένους δῆλοι ὅτι ἐν αὐτῇ κείται ὁ ὄνομαστος ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ ὄρος τοῦτο θεώμενον ἐξ Ηρακλείου παριστὰ Κεφαλὴν ἀνδρός, ἔχουσαν μέτωπον, βλέφαρα, ρύνα, στόμα. Εἰς τὰς δυτικὰς ὑπωρείας τοῦ εἰρημένου ὄρους Γιούκτα ὑπάρχει σπήλαιον λαξευτὸν ἐνῷ λέγεται διτοι ὑπῆρχεν διάφορος τοῦ Διός, ἀλλὰ τὸ πιθανότερον ἐστίν διπώς ὁ Ίωάννης Μεσούρτιος Ολλανδὸς λέγει ἐξ ἀφηγήσεων Ἐλλ. ἀρχαίων συγγραφέων ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὁ τάφος τοῦ Βατιλέως Μίνωος ἔχων ἐπίγραμμα τόδε : Μίνωος τοῦ Διός τάφος, διὰ τοῦ χρόνου δὲ ἔκαλειφθέντος τοῦ δινόματος Μίνωος μετεβλήθη τελείως· ἡ ἔννοια τοῦ ἐπιγράμματος τοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου· ἦτοι : τοῦ Διὸς τάφος ἐξ οὐκ ἡμαρτημένως οἴλαιποι Ἐλγηνες εἶπον ὅτι οἱ Κρῆτες φεύδονται εἰπόντες ὅτι ὁ Ζεὺς ἀπέθανεν, οἵστις τυγχάνει ἀθάνατος(5). Καὶ νῦν ἔτι δείχνυται ἐν αὐτῷ τάφος, ἀλλὰ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ τάφου τελείως ἔξηλειφθη. Οἱ ἐπισκέπτης ἐν Ἀρχάναις κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον μέχρι Δεκεμβρίου θέλει γευσθῆ τὴν κατὰ Πλάτωνα γενναίαν διώραν σταρυλάς νῦν λεγομένας ῥάζακιάς, αἱ τοῖς ζένοις δο Νομοθέτης Μίνως προώρισεν, ἀπαγορεύσας τοῖς ζένοις τὰς λοιπὰς πρὸς οἰνοποίησιν σταρυλάς. Η γενγαῖα διώρα τοῦ

(5) Καλλήμαχος.

» Κρῆτες ἀεὶ φεῦστοι· καὶ γάρ τάσοι, οὐ ἄνοι, σειο
» Κρῆτες ἐτεκτήναστο· σὺ δ' οὐ θάγες ἐσσι γάρ ατεῖ.

Πλάτωνος εύδοκιμεῖ ἄριστα ἐν Ἀρχάναις καὶ διατηρεῖται μέχρι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἀν ὅμβροι δὲν καταστρέψωσι ταύτην.

Ἄνερχομένου τοῦ ἐπιτικέπτου ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους τοῦ Διός, εὑρίσκεται ἐνώπιον μαγευτικοῦ πανοράματος προσπίπτοντος εἰς τὴν ὅρασιν αὐτοῦ, πρὸς ἀνατολὰς μὲν ὥρᾳ προσκείμενον τὸ μικρὸν ὅρος Ζέη ἢ Τζέ καὶ τὸ ὅρος τοῦτο ὡς ἐν Δελφοῖς ὠνομάζεται ὁμφαλὸς τῆς γῆς ὅπερ μυθολογεῖται ὅτι κατέπεσεν ἐκ τοῦ Διὸς τὸν ὁμφαλόν, ὅπότε οἱ Κούρητες καὶ Κορύθαντες μετέφερον τὸ βρέφος ἵνα ἀποκρύψωσι τοῦτο ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου, ὅστις εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ καταπίνῃ τὰ τέκνα του φοβούμενος μὴ ἐκθρονίσωσι τούτον ἀνδρούμενα. Ήρὸς δυσμάς ὥρᾳ τὴν κοιλάδα τῆς Φοινικιᾶς δίης ρέει ὁ ποταμὸς Τρίτων παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ γυψολόφου ὀνομαζομένου Δρακουλιάρη ἀπέναντι τοῦ ὅποιου πρὸς ἀνατολὰς ὥραται ἡ ἔξοδος τοῦ Λαθυρίνθου μεγίστη χειροποίητος θύρα σπηλαίου ὀνομαζομένου νῦν σπηληγάρα, ἡ ὀνομασία Δρακουλιάρη συμβολίζει τὸ ἀνθρωπόμορφον τέρας τοῦ Ααθυρίνθου Μινώταυρον, διότι κρατεῖ συνήθεια ἐν Κορήτῃ τὰ θηρία νὰ ἐπωνυμάζουν Δράκοντας· ἐσχάτως ἐν τῷ κτήματι τούτῳ ἐπιδιορθωμένου ἀλωνίου εύρεθησαν τεμάχια πίθων ἐξ ὅπτῆς γῆς μὲν γεωμετρικά σχήματα δομοια τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρεθέντων ἐν Κυαστῷ. Ἀπώτερον ὥρᾳ τὸν γήλοφον Γεφυράκια ἔνθα κατώκουν τὸ πάλαι οἱ Γεφυραῖοι, οἵτινες καὶ εἰς Θῆρας καὶ εἰς Κορήτην ἐκόμισαν τὰ φοινικιὰ γράμματα δραὶ Ἡρόδοτον βιβλ. (1) καὶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν Γεφυρακίων ὥρᾳ τὸ ὑψηλὸν ὅρος Ἰδη, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὅποιου οἱ εἰρημένοι Κούρητες, Κορύθαντες, Ἰδαιοὶ Δάκτυλοι, ἐναπέθηκαν τὸ βρέφος ἐντὸς τοῦ ιεροῦ ἀντροῦ τοῦ Διός, ἐπύγχανε δὲ παροῦσα καὶ ἡ αἱς Ἀμάλθεια τείνουσα τοὺς μαστοὺς αὐτῆς πρὸς τὸ βρέφος νὰ θηλάσῃ τὸ γάλα τῆς, αἱ δὲ μέλλισαι ἐκ τοῦ ιεροῦ σπηλαίου τῶν του ἐν Ἰδῃ περιπτάμεναι περὶ τὴν κοιτίδα τοῦ βρέφους ἐκόμιζον αὐτῷ μέλι. Οἱ δὲ Ἰδαιοὶ Δάκτυλοι Κούρητες καὶ Κορύθαντες δροχούμενοι τὴν πυρρήχην (πρδικτόν.) περὶ τὸ ἀντρον τοῦ Διός καὶ κρούοντες τὰς ἀσπίδας αὐτῶν, διὰ τοῦ προξενουμένου κρότου τῶν πολεμικῶν δπλων ἀπέκρυπτον τοὺς κλαυθμιρισμοὺς τοῦ βρέφους

ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου τὴν ἀκοήν. (2) Ὁρᾳ ἐπίσης τὸ κατακόρυφον σημεῖον τοῦ ὅρους Ἰδη, ἐφ' οὐ ὁ Ζεὺς ἀνδρωθεὶς καὶ καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ αὐτοῦ θρόνου, μόνον ὅπλον ἔχων τὸν κεραυνὸν κατεκεραύνωσε τοὺς ἐν Κορήτῃ Τιτάνας καὶ Γίγαντας, περὶ τῆς μεγάλης μάχης ἀναφέρει ὁ Παυσανίας (3) ὥρᾳ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Τρίτωνος κειμένας εἰς τὰς πρὸς δυσμὰς ὑπωρείας τοῦ ὅρους τοῦ Διός, ἐν αἷς μυθολογοῦνται τὰ γενέθλια τῆς Θεᾶς Ἀθηνᾶς (4) ὀνομαζομένης ἐκ τοῦ τόπου Τριτογένεια, τεχθείσης ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. Ὁρᾳ τὴν κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Τρίτωνος ἐν ἦ πυτε ὡς Ἄριας Ἡρακλῆς ἐδάμασε τὸν ταῦρον ὅστις καταστρέφων τὰς ἐν τῇ κοιλάδι ἀγροτικὰς καλλιεργείας ὅπως ὁ Παυσανίας ἀφηγεῖται, ὥρᾳ πρὸς βορράν τὸ ἐπὶ Στράβωνος νεώτερον ἐπίνειον τῆς Κυαστοῦ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ καὶ νῦν ῥύακος Καιράτου παρὰ τὴν πόλιν Ἡράκλειον πρὸς ἀνατολὰς αὐτοῦ ἐκβαλλούσας καὶ μόλις διακρινομένας, διότι τὸ ιερὸν ἄλσος τοῦ Διός ἀπὸ τὰς πρὸς μεσημβρίαν ὑπωρείας τοῦ ὅρους τοῦ Διός ἐκτεινόμενον μέχρι τῆς πόλεως Κυαστοῦ καὶ δι' ὅλοτομίας πρὸ πολλοῦ καταστραφέν δὲν χορηγεῖ πλέον τὰ ἐν χρόνοις παλαιοτέροις ἀφθονα ὅμορια ἀπ' αὐτοῦ προσελκύσμενα ὕδατα, ἀτινα τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐπλήκτουν, καὶ αἱ ἐκβολαὶ αὐτοῦ μακρόθεν ἤσαν εὔκρινῶς ὁραταί, ἀλλὰ δέπιτεπτης ὥρᾳ εὔκρινῶς τὸν λίαν ἀπωτέρω κείμενον ὅρμον Ἀμνησὸν ἐνθα ποτε ὁ πολύμυτις Ὁδυσσεὺς προσωριμόσθη σὺν ταῖς τριήρεσιν αὐτοῦ ἐνεκα σφοδρᾶς τρικυμίας καὶ ἀνέμου ὁρμητικοῦ, καὶ ἐνθα ἐπὶ δέκα τρεῖς ἡμέρας διέμειναν αἱ τριήρεις αὐτοῦ ἡγκυροβολημέναι, τὴν δὲ δεκάτην τρίτην πνεύσαντος τοῦ ἀνέμου, ὁ θεῖος Ὁδυσσεὺς ἀπῆκρεν ἐπειγόμενος ν' ἀφιχθῇ εἰς Τρίαν, ἐνθα ἀνέμενον αὐτὸν οἱ ἔτεροι ὁμόσπονδοι βασιλεῖς τῆς Ἑλλην. Ομοσποδίας, ἵνα τιμωρήσωσι τὴν κατὰ τῆς ὥραίας Ἐλένης συζύγου τοῦ Μενελάου Βασιλέως τῆς Σπάρτης ὑδριν τοῦ Πάριδος, υἱοῦ τοῦ βαλέως τοῦ Ἰλίου Πριάμου περὶ οὕτινος πολέμου ἀφηγεῖται ἡμῖν ὁ θεῖος Ὁμηρος· ὥρᾳ τὸν παρὰ τὴν Ἀμνησὸν Πέτρην (Κακὸν Ὅρος) παραφρέοντα ποταμὸν Ἀμνησόν, ἐν φλούονται αἱ ἀμνησιάδες Νύμφαι, καὶ τὸ ἐκεῖ ποῦ ιερὸν τῆς θεᾶς Εἰλειθυίης Σπέος, περὶ οὖ μνείαν ποιεῖται ἐν τῇ Ὁδύσσειᾳ ὁ Ὁμηρος ἐνθα ποτὲ αἱ Κυαστοῖς ἔγκυοι γυναῖκες πεζῇ ἔχαινον ἵνα προσφέρωσι θυσίαν τῇ θεῷ καὶ μετριάσῃ αὐταῖς τὰς ἐκ τοῦ μέλλοντος τοκετοῦ τῶν

(1) Ἡροδότου Βιβλίον «Τερψιχόρη» § 58, § 59.

» Οἱ δὲ Φοίνικες οὗτοι οἱ σὺν Κάδμῳ ἀπικόμενοι, τῶν ἥσαν οἱ Γεφυραῖοι, ἔλλα τε πολλὰ οἰκήσαγτες ταύτην τὴν χώρην εἰσήγαγον διδασκάλια εἰς τοὺς Ἐλληνας καὶ δὴ καὶ γράμματα, οὐκ ἐόντα πρὶν Ἐλληνιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖεν· πρῶτα μὲν τοῖς καὶ ἀπαντες χρέωντας φοίνικες μετὰ δὲ χρέους προσαίνοντος, ἀμα τῇ φωνῇ μετέβαλον καὶ τὸν ρυθμὸν τῶν γραμμάτων.

(2) Ιωάννης Μεσούριος Κρήτη βιβλ. α'. §.

Διονυσίου τοῦ Ἀλεξανδριγοῦ

» Κρήτη τιμήσασα Διός μεγάλοιο τιθήνη,

» Πολλὴ τε, λιπαρή τε καὶ εὔθοτος.

(3) Παυσανίας βιβλ.

(4) (Εὐτύχιος)

» Τρίττα οὕτως ἡ Κυαστὸς ὠνομάζετο.

ώδυνας. Τὸ ἐπίνειον Ἀμνησοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἐπεσκέφθη ἐπιτοπίως μετά τοῦ ἑταίρου τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Ἰωάννου Δεμάργην καὶ ἐξ ἐπιπολαίου ἐρεύνης συνελέξαμεν τεμάχιά τινα ἐξ ὀπτῆς γῆς μὲ γεωμετρικὰ σχήματα, Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς, ἀτινα κατεθήκαμεν ἐν τῷ ἐν Ἡρακλείῳ Μουσείῳ, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐφωτογραφήσαμεν ταῦτα· ἡ τοποθεσία τοῦ ἀρχαίου ἐπινειουτῆς Κνωσσοῦ καλεῖται νῦν Παλαιόχωρα συνισταται δὲ ἀπὸ μικρὸν πετρώδη λοφίσκον ἐφ' οὗ ἰδρυται νῦν μικρὸν παρεκκλήσιον, πέριξ δ' αὐτοῦ κενταὶ ἀγροὶ ἐνδεικνύοντες ὅτι ἐν αὐτοῖς ὑπῆρχεν ἀρχαῖς συνοικισμός, διότι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἑδάφους φαίνονται πολλοὶ λίθοι καὶ ἐν αὐτοῖς συνελέξαμεν τὰ εἰρημένα ἐξ ὀπτῆς γῆς τεμάχια, ἔναντι τοῦ γηλόφου τούτου ἔκτεινεται δὲ κόλπος τῆς θαλάσσης ὁ σχηματίζων τοὺς χαλεποὺς λιμένας (ἐν λιμέσι χαλεποῖσι) οὓς δὲ Ὁμηρος ἐν Ὀδυσσεἴᾳ Τ ἀναφέρει, περικλείονται δὲ οὗτοί πρὸς ἀνατολὰς μὲν ἀπὸ μικρὰν προέκτασιν γῆς πρὸς δυσμὰς δὲ ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Πέτρης, τοῦ νῦν Κακοῦ ὄρους, ἀκριβῶς δὲ ἔναντι τοῦ γηλόφου τῆς Ἀμνησοῦ ὑπάρχει ἐγγὺς τῆς αἱματιᾶς ὑφαλος δύτις τὴν ὅρμὴν τῶν κυμάτων ἀποκρούει καὶ παρέχει θέσιν πρὸς ἀγκυροβόλιαν, εἰκάζω δὲ γεννησομένων δοκιμαστικῶν ἀνασκαφῶν ἐπὶ τόπου θέλει πιθανῶς ἐπιβεβαιωθῆ ἐπακριβῶς ἡ τοποθεσία τῆς Ἀμνησοῦ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅμως τοῦ Στράβωνος ἐπίνειον τῆς Κνωσσοῦ ἦν τὸ Ἡράκλειον ἐπωνυμασθὲν οὕτω πρὸς τιμὴν τοῦ Ἡρωὸς Ἡρακλέους, δύτις καὶ εἰς Κρήτην ἤλθε καὶ ἥθλησε, δαμάσας τὸν ταῦρον δύτις κατέστρεψε τὰς παρὰ τὸν ποταμὸν Τρίτωνα ἀγροικίας, δύπος ὁ Παυσανίας ἀναφέρει. Τὸ ἀρχαῖον Ἡράκλειον ἔκειτο ἀναμφιστόλως πρὸς τὸ βόρειον τεῖχος τοῦ νῦν ὑπάρχοντος Ἐνετικοῦ φρουρίου καὶ παρὰ τὸν Ἐνετικὸν ἐπίστης σημερινὸν λιμένα τοῦ Ἡρακλείου τοῦτο δὲ ἐπιστοποιήθη διότι εὑρέθησαν Τάφοι Ἑλληνικῆς ἐποχῆς παρὰ τὸ βόρρειον τεῖχος εἰς ἀπόστασιν 50 μ. ἀπὸ τῆς αἱματιᾶς τῆς θαλάσσης, ἐν τοῖς τάφοις τούτοις εὑρέθησαν κτερίσματα Ἑλληνικῆς ἐποχῆς καὶ Λύκιθος ἐξ ὀπτῆς γῆς, ἀτινα δὲ εὔρων αὐτὰ ἰδιοκτήτης κ. Α. Ἰττάρ ἐδωρήσατο τῷ ἐν Ἡρακλείῳ Μουσείῳ ἔνθα νῦν εἰσὶν κατατεθευμένα.

Διοικητὴς ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνασκαφῶν μου ἦν ὁ κ. Ἰωάννης Φωτιάδης δύτις μαθῶν τὴν ἐπιτυχίαν μου ἔσπευσε καὶ ἤλθεν εἰς Ἡράκλειον καὶ ὡς ἀρχαιοφιλος καὶ ἔχων συλλογὴν σπουδαίων ἀρχαίων νομισμάτων ἦγόρασε ἀπό τινος ἐκ τῶν ἐργατῶν οὓς εἶχον εἰς τὴν ἀνασκαφὴν μου καὶ δύτις κατώρθωσε νὰ τὸ ἀποκρύψῃ ἀπὸ τὸν ἐπὶ τῆς ἀνασκαφῆς μου ἐπιστάτην διδάσκαλον Χρήστον Παπαουλάκην ἀνάγλυφο, ἐπὶ λευκοῦ λίθου ἢ νόμισμα ἀργυροῦ ἐφ' οὗ ἦν ἀπεικονισμένη ἡ Εὐρώπη καθημένη ὑπὸ δένδρον. Ὁ κύριος Ι. Φωτιάδης

μοὶ εἶπεν δτὶ ἔδει νὰ διακόψω τὰς ἀνασκαφάς μου, διότι τὸ ζήτημα περὶ ἔξακολουθήσεως αὐτῶν ἔδει νὰ τὸ ὑπερβάλῃ εἰς τὴν Κρητικὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτοῦ. Ἡ Κρητικὴ Βουλὴ συνελθοῦσα κατὰ τὸ ἵττο τοῦτο 1878 ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς διακοπῆς τῶν ἀνασκαφῶν μου, πρὸς δὲ συνεμορφώθην διακόψας ταύτας παραχρῆμα. Ὁ ἰδιοκτήτης Ζεκυρής Βένης Ἰεράρχης Ἐφεντάκης μεθ' οὗ συνεβλήθην νὰ λαμβάνῃ τὸ τρίτον τῶν εὑρημάτων συμφώνως μὲ τὸν ἐν Τουρκίᾳ ισχύοντα περὶ ἀνασκαφῶν νόμον (ὅρα Ὁθωμανικούς Κώδικας) ἐκράτησε διὰ τὸ μερίδιόν του ἀγαλμάτιον ἐκ λευκοῦ λίθου ὅψους μ. 0,325 παριστάνον γυναικα καθημένην καὶ κρατοῦσαν ἐν ταῖς χερσίν αὐτῆς σταφυλάς καὶ στάχεις, τὸ εἰρημένον ἀγαλμάτιον νῦν εὑρίσκεται ἐν τῷ ἐν Ἡρακλείῳ Μουσείῳ ὑπὸ ἀριθ. 15 καὶ τοῦ διποίου τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα ὡς προερχόμενον ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν μου θέλω δημοσιεύσῃ, δυστυχῶς τοῦ ἀναγλύφου ἡ νομίσματος παρὰ τοῦ κ. Ι. Φωτιάδου ἔξαγχθέντος ἐκ Κρήτης ἀγνοῶ τὴν τύχην, καὶ λυποῦμαι μηδὲ δυνάμενος νὰ δημοσιεύσω τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα γάριν τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐφημερίδος μου.

Τὰ παρ' ἔμοι εὑρέθεντα εὑρημάτα μεταφέρθησαν ὑπὸ ἔμοι ἐν τῇ ἐν τῇ πόλει Ἡρακλείῳ οἰκίᾳ μου. Ἀνήργοντο δὲ ἐν δλω εἰς τριακόσια ἑξήκοντα πέντε ἀντικείμενα ὡν τὴν περιγραφὴν θέλω δώσει εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος πρώτου τεύχους τῆς ἐφημερίδος Κρητ. Ἀρχ. Εφημερίς.

Ο. κ. Οσουλλίε ἑταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ Περιοδικῷ Ἑλληνικῇ Ἀλληλογραφίᾳ τοῦ 1880—1882 (IV. 5 σελίδ. 124—127) τὴν ἀδεία μου ἔκθεσιν σύντομον περὶ τῶν εὑρημάτων μου.

Ο. κ. Ερνέστος Φαθρίκιος ἑταῖρος τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς φυλλάδιον μετ' εἰκόνων τινῶν ἐκ τῶν εὑρημάτων μου λαβὼν παρ' ἔμοι τὴν πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν ἀδειαν κατά τὸ έτος 1881.

Αἱ δημοσιεύσεις αὐται παρήγαγον μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴν Σχολὴν ἡτις συνεβλήθη μετὰ τοῦ εἰρημένου ιδιοκτήτου τῆς Κεφάλας ἵνα ἔξακολουθήσῃ τὰς ἀνασκαφάς ἀλλ ἡ τότε Διοίκησις δὲν ἐχορήγησε τὴν ἀδειαν. Ἐπίστης ἀδειαν δι' ἀνασκαφάς ἐν Κνωσσῷ ἡτήσατο καὶ διαταποκριτής τοῦ Λονδινείου «Χρόνου» κ. Στήλημαν 1887 δύτις εἰδὼν τὰς ἀνασκαφάς ἡμαρτημένως ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Χρόνῳ» τοῦ Λονδινοῦ ἔχούτη εύρειαν κυκλοφορίαν δτὶ τὰ παρ' ἔμοι εὑρέθεντα Ἀνάκτορα εἰσὶν δὲ εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, ἐκ τοῦ πρὸς μεσημβρίαν εἰς βάθος 4 μ. διαδρόμου τῶν Ἀνακτόρων.

('Ακολουθεῖ).

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Το Κρητικόν Σύνταγμα. — Κυώνεια ζήδεια.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐν Κρήτῃ ὁ Πρωτόκοσμος ἐλαμβάνετο ἀπὸ τοὺς δορυκτήτορος Ἡρακλεῖδας, ἐκλειπόντων τῶν ἀπογόνων τῶν βασιλικῶν γενῶν, καὶ ἐκ τούτου ὡς εἰρηται, καὶ τὸ ἔτος ὧνομάζετο, ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ταύτῃ ἀρχῇ τῆς πολιτείας ἦν τετραεαίς, τοῦτο δὲ γιγνώσκομεν ἐκ τῆς μεγάλης περισπουδάστου τῆς Γόρτυνος ἐπιγραφῆς, ἐμπεριεχούσης τὸν κληρονομικὸν καὶ ποινικὸν δίκαιον τῆς πόλεως Γόρτυνος. Οὕτω λοιπὸν τὸ Κρητικὸν Σύνταγμα μετεβλήθη ἐπὶ τὸ δημοκρατικώτερον, καὶ κατὰ τὴν περίσσον ταύτην καὶ ἡ ἀκοσμία συνέβαινεν ἔνεκα τῆς πρὸς τὸ ἄρχειν ἐφέσεως τῶν πολιτικῶν τῆς Ἐλληνικῆς Ὀμοσπονδίας ἀνδρῶν, ἡν ἀπαντῶμεν εἰς δλας ἀνεξιρέτως τὰς ἐλευθέρας πολιτείας τῆς Ἐλλην. Ὀμοσποδίας. Ἡ δικαιοδοσία τῶν 16 Νομοκρατόρων τῆς Κρήτης, ἀντιστοιχούσα πρὸς τοὺς κριτὰς τῆς Ηπειραίας Γραφῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἔξηκολούθει ἵσχυσαν καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν Κρήτῃ ἴστατο εἰς ἀρίστην κατάστασιν, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Νόμων ἦν πλήρης, καὶ ἡ διαδικασία ἀπλουστάτη διὰ μαρτύρων διεκπεραιώθη καὶ ἐλλείψει μαρτύρων διαμενεῖς ὅπως ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς Γόρτυνος γνωρίζομεν ἀπεφάσιζεν. Ὁ Πρωτόκοσμος καὶ οἱ Κόσμοι διαρκούστης τῆς ἀρχῆς των ἥσαν ἀκαταδίωκτοι, ληξάστης δύων τῆς περιόδου αὐτῆς ὑπέκειντο εἰς τὰς παρὰ τοῦ πονικοῦ νόμου ὡρισμένας ποινὰς ὡς ἀπλοὶ ἀστοί. Ὁ κλήρος τοῦ πολίτου ἦν ἀναπαλλοτρίωτος συμφώνως μὲ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μίνωας, καὶ δριον ἐπιθετο πρὸς πλουσιότερὸν τὸ τετραπλόν τοῦ κλήρου, πλέον δ' οὐ, τοῦτο τῇ πολιτείᾳ ἀνήκειν, ἀν δ' ἐκουσίως δὲν προσέφερε τῇ Πολιτείᾳ ὁ κάτοχος, πᾶς πολίτης ἐκ τοῦ νόμου ἐδικαιοῦτο νὰ καταγγείλῃ τὸν ἀρνούμενον νὰ δώσῃ τοῦτο τῇ Πολιτείᾳ καὶ καταναγκαστικῶς παρὰ τοῦ ἔχοντος κατεβάλλετο τῇ πολιτείᾳ διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς· τὸ ἔθος τοῦτο εὔτυχῶς ἀναφαίνεται καὶ νῦν εἰς τοὺς καλοὺς

πατριώτας τῆς Ἐλληνικῆς Ὀμοσπονδίας, οἵτινες ἐκόσμησαν τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος διὰ γενναιοτάτων δωρεῶν, οἵτινες Σύνα, Τοσίτσα, Ἀβέρωφ, Βαρβάκη, Συγγροῦ καὶ πλείστων ἄλλων Ἐλλήνων.

Τὸ πρώτιστον δὲ πρᾶγμα παντὸς συνταγματικοῦ πολιτεύματος οίουδήποτε βαθμοῦ ἢ βασιλικοῦ, ἢ ἀριστοκρατικοῦ, ἢ δημοκρατικοῦ ἐστίν ἡ ἰδρυσις δύο βουλῶν, τῆς ψηφιζούσης καὶ τῆς ἐλεγχούσης τὰ ψηφισθέντα· ἐπαναλαμβάνω τὸ ἀρχαῖον: «Ἐδοξε τῇ Βουλῇ καὶ τοῖς Κόσμοις» καὶ ἐπὶ τοιούτῳ δργανισμῷ μόνον τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἀριστα λειτουργεῖ· τοῦτο δὲ ἀπαντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἐδέχθησαν καὶ ἐφήρμοσαν.

Οι δέκα ἔξι νομοκράτορες τῆς Κρήτης περὶ ὧν μᾶς ἀναφέρῃ ὁ Ηλάτων Νομ. Μίν. περιήρχοντο ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν καὶ ἐδίκαζον τὰς τῶν πολιτῶν δίκαιας. Ἡσαν δ' οἱ ἀκεραιότεροι τὸν χάρακτῆρα ἀνεξάρτητοι ἀνευ βιωτικῶν ἀναγκῶν ἀποζῶντες ἐκ τοῦ κλήρου ὃν ἐκ τῆς οἰκογενείας των ἐκληρονόμησαν καὶ ἐξ ἔκεινου τὸ δόποιν οἱ ἴδιοι ἀπέκτησαν μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ κλήρου συμφώνως μὲ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Μίνωας. Ἡ δὲ δικαιοσύνη τότε ἐν Κρήτῃ ἴστατο υψηλὰ καὶ διετέλει ἐντελῶς ἀνεπηρέαστος ἀπὸ κομματικοὺς ἢ ἄλλους οίους δήποτε λόγους καὶ ποιαύτη εὐνομίας υπῆρχεν ἐν Κρήτῃ, ὥστε ἀπαντεῖσθαι οἱ Ομόσπονδοι Ἐλλήνες ἀπέδωκαν εἰς τὴν σοφὴν ταύτην Νομοθεσίαν τοῦ Μίνωας ἐπαξίως καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Νομοθέτην Μίνωα δτ: καὶ ἐν «Ἄδη θὰ ἴσχυεν ἡ σοφὴ αὕτη Νομοθεσία τοῦ Μίνωας, ἐν ζωῇ ἐπιτηροῦντός τοῦ Νομοθέτου τῆς τῶν Νόμων ἐφαρμογῆς ἐν τῇ Νήσῳ ςτεῖ καὶ ἐν «Ἄδη καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ονειρῶν θὰ ἐδίκαζεν δι: δτα ἐν τῇ ζωῇ των ἐπραξαν. Ὁ δὲ Τάλλως ὃν ὁ Μίνως διώρισεν ἐπιθεωρητὴν τῆς τῶν Νόμων ἐφαρμογῆς περιήρχετο τὴν Νήσον ἔχων τὰς ἐκ χαλκοῦ πινακίδας ἐφ' ὧν ἥσαν ἐγκεχαραγμένοι οἱ Νόμοι τοῦ Μίνωας. Ἐκ τοῦ Στράβωνος Βιβλίου Ι'. § 8 σελ. 476 μανθάνομεν: «ἰστόρηται δ' ὁ Μίνως νομοθέτης γενέσθαι σπουδαῖς, θαλασσοκρατῆσται τε πρῶτος τριγῇ δε διελὼν τὴν νῆσον ἐν ἐκάστῳ τῷ μέρει: κτίσαι πόλιν.» Περὶ τοῦ Μίνωας

ΚΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΧΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Συνδρομηταί. — Ό διορισμὸς τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Ζαΐμης ὡς Υπάτου Ἀρχοντοῦ ἐν Κρήτῃ. — Λί οὐ ποζημιώσεις. — Αγγελίαι.

ΣΤΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

- 49) *H. A. B. Y.* δ Ἡράκληψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος Ἀθῆναι
 50) *H. A.* Ἐξοχότης δ κ. Ζαΐμης Ὅπατος Ἀρχοντὴς ἐν Κοίτῃ Χαρία
 51) Ἐμμ. Χουρδάκης, Σύμβονλος Παιδείας
 52) καὶ Αἰταιοσύνης Χαρία
 53) Ἐμμ. Ζ. Μηλιαράς, Συμβολαιογόρ. Ἡράκλειον
 54) Γ. Μ. Ηπειρόπονλος, ἱατὸς Καπτελλίου Ηεδιάδος
 55) Μίνως Γ. Κανετάκης, ὑφασματοπ. » »
 56) Γ. I. Μαργαριτωνάκης, στηματίας » »
 57) Ἰω. Τοντοντζάκης, Δημ. Κατήγ. » »
 58) Α. Κοκκαλᾶς, ἀνθυπατ. Χωροφ. » »
 59) Γ. E. Βριτάκης, γραμ. Αημαρχίας » »
 60) Ἐκενθ. Κρασάκης, ἔμπορος Ἡράκλειον
 61) K. Ρασιδάκης, Συμβολαιογράφος » »
 62) N. Μεϊμαράκης, δικηγόρος » »
 63) Σταύρος Ψαφούδακης, σανδαλοποιὸς » »
 64) Γεώργ. Κοκκινάκης, δικηγόρος » »
 65) Μόρων Τερζόπονλος, ἔμπορος, » »
 66) Φραγκέσκος Λαμπίρης, στηματίας » »
 67) Δευκαλίων Μαρκόπονλος, Συμβολαιογόρ. » »
 68) Μιχαήλ Γ. Κόρηπης γραμ. Δημογ. » »
 69) K. Τσαγκαράκης, Πρόδεδ. Ηρακλ. » »
 70) Ἐμμ. Πολυχρονίδης, δικηγόρος » »
 71) Γεώργιος Μιτσοτάκης, δικηγόρος » »
 72) I. Καψάλης, Πρωτοδίκης, » »
 73) Μεχμέτ Μανδρομάτης, βοηθὸς Εἰρηνοδ. » »
 74) Γ. Μιχελονδάκης, Πρωτοδίκης » »
 75) Σταύρος Μαλαγαρόδης, ὑποδήμ. Ἡρακλ. » »
 76) Ενάγ. Λογιάδης, γραμ. Πρωτοδ. Ἡρακλ. » »
 77) N. Γιαμαλάκης, δικηγόρος » »
 78) N. Μιτσοτάκης, δικηγόρος » »
 79) Γεώργ. Νικολαΐδης, ἀρχιγραμ. δημογερ. » »
 80) I. Θ. Μηλιωτάκης, δικηγόρος » »
 81) Ἀρ. Βασιλιάκης γραμ. Εἰρην. Ἡρακλ. » »
 82) Εύστρο. Βουνδούμπτάκης, Συμβολ. » »
 83) Γεώργ. Στεφανάδης, ἔμπορος » »
 84) Γεώργ. Βλαστός, δικηγόρος » »
 85) Ἀριστ. Γ. Στεφανάδης, δικηγόρος » »
 86) Ἰω. Ζωγραφάκης, δημ. κατήγ. Εἰρηνοδ. » »
 87) Μιχ. Λυράκης, ὑπογραμ. Πρωτοδ. » »
 88) Μηνᾶς Κωνσταντιγίδης, δικηγόρος » »
 89) Λέων Ισαάκ Βαρμαϊμόν, ὑφασματοπ. » »
 90) Ἀντών. Ἀρχοντάκης, ἔμπορος » »
 91) Μονστ. Βένης Λεληαχμετάκης, Αήμαρχος » »
 92) Π. Θ. Ἀλεπονδέλης, διερμ. δ)προξ. Ἀγγλ. » »

- 93) Ἐμ. K. Σφακιανάκης, ἔμπορος » »
 94) Δημ. Ζένης, Διενθ. Ξενοδ. Κρωσσός » »
 95) Ἄλ. Ζαχαριάδης, διενθ. Λέσχης Ἡρακλ. » »
 96) Γεώργιος Γεωρωνυμάκης, ἔμπορος » »
 97) Μιχ. K. Σφακιανάκης, ἔμπορος Αγ. Νικόλ.
 98) Γ. Λαγονδιανάκης, δικ. κλητῆρος Καστελ. Ηεδιάδ.
 99) N. Παλιεράκης, Γύμνασ. Ἡρακλ. Ἡράκλειον
 100) I. Περδικάράκης, Διενθ. Λινείου Κοραῆς » »
 101) E. Ραντόπουλος, Διενθ. Τελων. Χαρίου Χαρία
 102) Γ. Φούμης, πληρ. τῆς Β' Συντ. Συνελ. Χαρία
 103) K. Μάρος, » » » » »
 104) Ἐλ. Βενιζέλος, » » » » »
 105) Ἰω. Παπαδογιαννάκης » » » » »
 106) Ἐμ. Μπαλαντίρος » » » » »
 107) Η. Μαρῆς πληρ. » » » » »
 108) Ἐ. Παπαγιαννάκης » » » » »
 109) Σπυρ. Μοάτσος, πληρ. β' Συντ. Συνελ. » »
 110) N. Μπιστολάκης, » » » » »
 111) Κωνστ. Φούμης, » » » » »
 112) E. Μαρκαριτωνάκης » » » » »
 113) Νικόλ. Πιμπλάκης » » » » »
 114) Ἐμ. Παπαδεοδός » » » » »
 115) Ἐμ. Θεοδωρίδης » » » » »
 116) Στυλ. Τζωρτζάκης » » » » »
 117) Στυλ. Κολονυθᾶς » » » » »
 118) Ἀντ. Ἑλληνάκης » » » » »
 119) Θ. Κουκουδάκης » » » » »
 120) N. Ζουριδῆς » » » » »
 121) N. Βλοντάκης » » » » »
 122) Γ. Πλουμίδης » » » » »
 123) N. Μαλανδάκης » » » » »
 124) Μιχ. Ἀγαστασάκης » » » » »
 125) X. Πωλογεώργης » » » » » Σφακίων
 126) I. E. Παπαδάκης » » » » »
 127) N. Κονσονδελάκης » » » » »
 128) Π. Κοτζαμπασάκης » » » » »
 129) Γεώργ. Ζεοβῆς » » » » »
 130) K. Χαβρές » » » » »
 131) Γ. Μπουνοράζος, πληρ. β' Συντ. Συνελ. » »
 132) I. Γ. Παπαδάκης » » » » »
 133) Ἰωσ. Λεγανίδης » » » » »
 134) A. Βουνδούμπακης » » » » »
 135) B. Χατζηδάκης » » » » »
 136) Γ. Παπαδάκης » » » » »
 137) Στυλιανὸς Λάρδολος, γραμ. δικηγ. Ηράκλειον
 138) Ἐλλη I. Σφακιανάκη, μαθήταια » »
 139) Ἰωσήφ Κόρπης, Καθηγητής, » »
 140) Ἰωάννης Ἀδάμ, ἔμπορος » »
 141) Ἀντ. Κατζονδάκης, Σύμβ. Εσωτερ. Χαρία

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Η Α. Ε. Ο κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

ΥΠΑΤΟΣ ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Τῆς Α. Β. Υψηλότητος τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου τῆς Έλλαδος παραιτηθέντος ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Υπάτου Αρμοστοῦ ἐν Κρήτῃ τῇ προτάσει τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Πρώτου, διωρίσθη παρὰ τῶν προστατίδων Μεγάλων Δυνάμεων, "Ὑπατος Αρμοστῆς ἐν Κρήτῃ ή Α. Εξοχότης ὁ κ. Ἀλέξανδρος Ζαΐμης ὅστις ἀφέκετο ἐν Χανίοις ἀναλαβὼν τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Α. Η. ΚΩΣΤΑΚΗ

'Οδός Αγίου Κωνσταντίνου Άριθ. 10

Δέχεται πρὸς ἐγγραφὴν ἀπὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἡ. ἔ. Φοιτητὰς τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ τελειοφοίτους ὃπως προπονηθῶσι διὰ τὴν δουκιμασίαν των ἐπὶ διδάκτορικῷ πτυχίῳ, οὐ τὴν ἐπιτυχίαν βεβαιοῖ οἱ ἐκ τοῦ Φροντιστηρίου τούτου ἐξελθόντες Διδάκτορες.

Ηράκλειον τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1906.

'Ο κατ' ἐγτολὴν τοῦ Διευθυντοῦ Ν. Φ. εἰδόποιῶν

Μ. Α. Καλοκαλερενδῆς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τὸν Κενιούν ὅτι ἔκμισθοῦνται ἔμπελοι 1500 περίπου ἔργατῶν ἐκτάσεως κείμενοι ἐντὸς τῆς πετρωτικῆς περιφερείας Γεύρωντων διάσπαρτοι, ἀλλού ληγροὶ ἐξαετίσιοι ὅπε τοὺς ἔρους τῆς καλλιεργείας καὶ καταβολῆς τοῦ μισθώματος τῆς μισθώσεως τῶν μοναστηρίακαν κτημάτων ὀλοκλήρως ή καὶ κατὰ τεμαχία, οἱ βούλομενοι δύνανται νὰ λάθωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς ἐνοικίασεως ἐκ τοῦ συμβολαιογράφειού τοῦ συμβολαιογράφου Ήρακλείου κ. Χαρολάμπους Καμιγκόπετρού κειμένου ἐν τῇ πόλει Ήρακλείου, κατὰ τὴν συγκινίαν Τεστεδάρη ιδιοκτησία Αριστ. Περβολαράκη καὶ ὄλλων συγδικητῶν.

Ηράκλειον τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1906.

Η ιδιοκτήτρια

Σκεύω Μ. Καλοκαλερενδῆς

ΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐπληρώθησαν αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀνωμαλιῶν προελθοῦσαι πρὸς 50 οἱ παρὰ τοῦ ταμείου τῶν ἀποζημιώσεων, οἱ ἡμεδαποὶ καὶ Ἐλλήνες ζημιωθέντες ἀξιοῦν νὰ λάθωσι τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν 50 οἱ πρὸς τὸν 4 Προστατίδων Δυνάμεων ἐν Χανίοις. Νομίζω ὅτι τὸ δίκαιον καὶ ἡ ισότης ἀπαιτοῦν νὰ εισακουσθῶσιν αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις τῶν παρὰ τῶν κ. Προξένων καὶ παρὰ τῆς Β'. Συντακτικῆς τῶν Κρητῶν Συνελεύσεως.

ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ „Η ΚΝΩΣΣΟΣ“

ΜΙΧ. ΜΑΘΙΟΤΑΔΑΚΗ

'Οδός Πρίγκηπος Γεωργίου

Κατασκευάζονται καὶ πωλοῦνται παντὸς εἰδούς κομμέτα α', καὶ β'. ποιέτητος, πάσται διάφοροι, τοῦρται παντὸς εἰδούς καὶ σχήματος, διάφορα λουκουμία, καραμέλαι φούταν διαφέρων εἰδῶν φαγητάλωτά, μπισκότα καὶ παντὸς εἰδούς γλυκυνόματα, κομμέτα καὶ μπισκότα Εύρωπας. Στολίζονται οἱ ωραιότεροι δίσκοι διὰ γάμους καὶ διὰ μημηδόσυγα.

Τεμαχεία συγκαταβατικαὶ

ΟΙ ΠΡΟΣΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΟΑ ΜΕΝΩΣΙ ΚΑΤΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΙ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ΤΕΥΧΟΣ Α'	Σελ. 3 ἀγντὶ ἀφηγουμένους γράφεις μηγουμένου
"	" "
"	" "
"	λαζανον γράφεις λαζανον
"	Σελ. 4 "
"	ἀργιλοδῶν γράφεις ἀργιλοδῶν
"	πρόσειλκυον "
"	πρόσειλκυον "
"	ἄλιτος "
"	Α' Σελ. 5 διξιδι τῶν τάφων γράφεις ἀριστερά τῶν τάφων
"	έχων πιτύμοδιον γράφεις έχοντα ἐπιτύμβιον
"	Σελ. 3 ἀγντὶ Πεσουζίου γράφεις ιωαννινού Μεσοροστού
"	" λαζεύωτι "
ΤΕΥΧΟΣ Β'	Σελίς 7 ἀγντὶ μάγχειν γράφεις μαγγέστην
"	" τοις ὅρεσι μάρφειονοις ὅρεσι
"	8 μητρούθεν "
"	οἴλιον "